

Vlaams
Parlement

stuk **129** (2014-2015) – Nr. 2
ingediend op 19 november 2014 (2014-2015)

Motie

van de dames Yamila Idrissi en Elke Van den Brandt

tot besluit van de in commissie besproken
beleidsnota Brussel 2014-2019

Het Vlaams Parlement,

- gehoord de bespreking van de beleidsnota Brussel 2014-2019;
- gehoord het antwoord van Vlaams minister Sven Gatz;
- overwegende:
 - 1° de immense uitdagingen waar Brussel voor staat, in het bijzonder wat armoede, bevolkingsgroei, diversiteit, en stedelijke ontwikkeling betreft;
 - 2° het belang van een open houding ten aanzien van alle Brusselaars die gebruik wensen te maken van het Nederlandstalige aanbod;
- gelet op:
 - 1° de besparingen op Brussel, die een serieuze aderlating betekenen voor tal van Brusselse organisaties, werkzaam in een zeer veeleisende omgeving;
 - 2° de intenties van de Vlaamse Regering zoals geformuleerd in het Vlaamse regeerakkoord 2014-2019;
- vraagt de Vlaamse Regering:
 - 1° de Brusselnorm, zijnde 30% van de Brusselse bevolking, als basis van het Vlaamse beleid in Brussel consequent te hanteren. Dat betekent dat de norm geactualiseerd wordt op basis van het huidige inwonersaantal en dat de Vlaamse Regering systematisch bijhoudt in welke bevoegdheidsdomeinen de norm daadwerkelijk gehaald wordt. De regering stelt actieplannen met een duidelijk groeipad op daar waar de norm niet gehaald wordt. In het bijzonder moeten de inspanningen inzake onderwijs vermeerderd worden, en is een inhaalbeweging inzake kinderopvang en thuiszorg dringend;
 - 2° de Brusseltoets systematisch toe te passen. Het decretale kader is niet altijd toepasbaar op Brussel. Zeker inzake de verdere ontwikkeling van de Vlaamse Sociale Bescherming is de Brusseltoets vanaf het begin cruciaal;
 - 3° de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) dezelfde autonomie toe te kennen als de steden Gent en Antwerpen. De VGC heeft evenzeer behoefte aan planlastvermindering in haar bestuurlijke relatie met Vlaanderen. Om een grootstedelijk gemeenschapsbeleid te kunnen voeren in Brussel, is het cruciaal dat de historische achterstand op het Stedenfonds goedgemaakt wordt en dat de groeिनorm die op het Gemeentefonds wordt toegepast, ook van toepassing wordt op de middelen voor de VGC;
 - 4° de VGC te erkennen in haar lokale regierol. Op korte termijn vormen de ontwikkelingen van het inburgerings- en integratiebeleid een belangrijk aandachtspunt. De regering moet minstens dezelfde mate van ondersteuning garanderen en rekening houden met de specifieke Brusselse context door de VGC een sterke regierol toe te wijzen;
 - 5° volwassen samen te werken met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en Brussel niet als olievlek maar als sterke partner te benaderen. We vragen dan ook dat de regering de in de zesde staatshervorming opgenomen 'hoofdstedelijke gemeenschap' expliciet erkent en opneemt in haar beleid. Die grootstedelijke schaal is nodig om op een efficiënte manier een antwoord te bieden op de uitdagingen die zowel in Brussel als in de Rand spelen, zoals de impact van de demografische ontwikkelingen. De uitwisseling van vacatures tussen Actiris en de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) bijvoorbeeld, kan geïntensifieerd worden zodat onder meer Brusselse laaggeschoolde jongeren arbeidsplaatsen in de Rand kunnen invullen. Inzake mobiliteit moeten beide regeringen werk maken van bijvoorbeeld betere verbindingen met het openbaar vervoer om de autodruk op Brussel en de Rand te verlichten;

- 6° in verband met concrete dossiers nauwe samenwerking aan te gaan met zowel de Franse Gemeenschap als het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. De enorme capaciteits- en kwaliteitsdruk op het Brusselse onderwijs kan enkel aangepakt worden samen met de Franse Gemeenschap (leerlingengegevensuitwisseling) en het gewest (regierol uitrol capaciteit, vergunningen enzovoort). Het culturele akkoord tussen de gemeenschappen moet zeker in Brussel geconcretiseerd worden;
- 7° de zware besparingen op Brussel te verminderen. Als we de rechtstreekse besparingen op Brussel samen tellen met de besparingen uit de andere bevoegdheidsdomeinen, komen we op een aderlating van meer dan 5 miljoen euro. Brussel wordt daardoor zwaarder getroffen dan andere Vlaamse steden;
- 8° het culturele aanbod in Brussel niet af te bouwen. De besparingen op cultuur leiden nu al tot een verschraling van het aanbod, net op een domein waarin de Vlaamse Gemeenschap haar stempel heeft gedrukt op Brussel;
- 9° meer aandacht te besteden aan de strijd tegen armoede. Dat is bij uitstek een horizontale aangelegenheid waarbij de minister bevoegd voor Brussel moet waken over de uiterst kwetsbare positie van veel Brusselaars. Zo mogen bijvoorbeeld de besparingen op de ondersteuning van kwetsbare leerlingen in het Nederlandstalig onderwijs niet worden doorgevoerd als we hun een beter perspectief willen bieden;
- 10° een ruimere visie op taal te hanteren dan uit deze beleidsnota blijkt door de meertaligheid in Brussel duidelijk te ondersteunen, met name in het onderwijs en wat het aanbieden van laagdrempelige taallessen op alle niveaus betreft.

Yamila IDRISSE
Elke VAN DEN BRANDT